

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی اجرای اجباری قرارداد در حقوق ایران، مصر و کنوانسیون بیع بین المللی کالا 1980

محل انتشار:

نخستین همایش ملی علوم اسلامی حقوق و مدیریت (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

آسیه موسوی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد الکترونیکی

سیدمحمد مرتضوی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد الکترونیکی

خلاصه مقاله:

بیشک هدف طرفین قرارداد این است که مفاد عقد به اجرا درآید. به خاطر همین هدف است که طرفین با انعقاد قرارداد، بخشی از آزادی خود را محدود و باری را بر دوش خود مینهند. با انعقاد عقد و قرارداد، هریک طرفین آن، باید کلیه تعهدات خود را به نحوی که در قرارداد ذکر شده است انجام دهند. گاه اتفاق میافتد متعهد از شیوههای متعددی برای اجرا تعهد استفاده میکند و قانونگذار گاه آن رامیپذیرد و گاه آن را در اختیار متعهدله قرار میدهد و گاه بهعنوان ایفا تعهد نمیپذیرد. در حقوق ایران ضمانت اجرای در انجام تعهدالزام متعهد، فسخ، خسارات، حق حبس و غیره است. اگرچه در نگاه اول شاید تصور شود که ضمانت اجرای اول در قانون ایران اجبار به انجام تعهد است ولی اینگونه است و گاهی قانونگذار این اختیار را متعهدله در اجبار یا فسخ داده است. در حقوق مصر و کنوانسیون بیع قاعده اولی وجود ندارد و متعهدله میتواند هر ضمانت اجرا یا شیوه جبران خساراتی را که برای بهتر باشد برگزیند

کلمات کلیدی:

کنوانسیون بیع، حقوق مصر، اجبار، فسخ، خسارات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/534096>

